

Zekeriya Tamir'in "Hazine (El-Kenz)" Adlı Hikayesinin Tahlili

Analysis of Zekeriya Tamir's "Treasure" Story

Hatice UYSAL

Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Yabancı Diller Eğitimi Bölümü, Arap Dili Eğitimi
Anabilim Dalı

Gazi University, Gazi Faculty of Education, Department of Foreign Language Education,
Division of Arabic Language Education

haticekahire@gmail.com

ORCID: 0009-0002-9310-0096

Makale Bilgisi / Article Information

Makale Türü / Article Types : Araştırma Makalesi / Research Article

Geliş Tarihi / Received : 10.01.2024

Kabul Tarihi / Accepted : 10.05.2024

Yayın Tarihi / Published : 30.06.2024

Yayın Sezonu / Pub Date Season : Haziran / June

Cilt / Volume : 2 • **Sayı / Issue** : 1 • **Sayfa / Pages** : 231-251

Atf / Cite as

UYSAL, H., (2024 Zekeriya Tamir'in "Hazine (El-Kenz)" Adlı Hikayesinin Tahlili, Lisânî İlimler Dergisi, 2(1), 231-251.

İntihal / Plagiarism

Bu makale, en az iki hakem tarafından incelendi ve intihal içermediği teyit edildi.

This article has been reviewed by at least two referees and scanned via a plagiarism software.

Yayın Hakkı / Copyright®

LİDER, Lisânî İlimler Dergisi, uluslararası, bilimsel ve hakemli bir dergidir. Tüm hakları saklıdır.

Journal of Linguistic Studies is an international, scientific and peer-reviewed journal.

All rights reserved.

Öz: Suriyeli kısa öykü yazarlarının en ünlülerinden biri kabul edilen Zekeriya Tamir Şam'da doğmuş, ailesinin ekonomik nedenlerinden dolayı okula devam edememesine rağmen, 1958 yılında hikâye yazmaya başlamıştır. Hikâye yazarlığının yanı sıra Suriye Kültür Bakanlığı'nda Telif ve Çeviri Müdürlüğü ile birçok gazete ve dergide yazı işleri müdürlüğü ve genel müdür olarak görev yapmıştır. Çok sayıda hikayeleri vardır. Bu çalışmada ilk hikaye koleksiyonundan "Sahî'lül- Cevadil- Abyad (Beyaz Atın Kişnemesi) öykü kitabında yer alan "Hazine" (El-Kenz) adlı hikayenin tahlili yapılmıştır. Hikâyede; Ahmet adında bir kişinin bilinç altındaki isteklerini rüyasında gerçekleştirmeye çalıştığı anlatılmaktadır. Ahmet gerçek hayatta zengin olmayı ve kendini sevecek bir eşe sahip olmayı istemektedir. Şeyh Abdo ile karşılaşması da tam bu sırada gerçekleşir. Ahmet, bahçesindeki hazineye çok yaklaşmışken biranda ayağına bir yılan dolanır ve onu sokar. O anda Ahmet, Şeyh Abdo'dan yardım istese de o, kaybolup gider. Bir anda uyanan Ahmet kendini bir hastane odasında bulur. Doktor ve hemşire ona kaza geçirdiğini söyler. Öykünün sonunda Ahmet, yaşadığı

tüm olayların bir rüyadan ibaret olduğunu anlar ve eski yokluk günlerine geri döneceği için hayal kırıklığına uğrar. Bu çalışma da hikâyenin konusu, özeti, kahramanları, anlatım teknikleri ve dil özellikleri incelenmektedir. Ayrıca çalışmanın sonuna değerlendirme, yazarın biyografisi ve Arapça orijinalinden çevirisi eklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Arap Edebiyatı, Suriye Edebiyatı, Zekeriya Tamir, Hikâye Tahlili, Hazine.

Abstract: Font Paragraph Styles Editing Audio Editor 17 18 Zekeriya Tamir, one of Syria's most famous short story writers, was born in Damascus. Although he could not continue school due to his family's financial difficulties, he graduated in 1958. He started writing stories. In addition to writing stories, he also works as a copyright writer at the Syrian Ministry of Culture. He served as Translation Manager, editor-in-chief and general manager in many newspapers and magazines. He served. They have many stories. In this study, the story named "Sahi lül-Cevadil- Abyad (The Wintering of the White Horse)", which was included in the story book "Treasure" (El-Kenz), which was the first story collection, was examined. In the story; It is said that a person named Ahmet is trying to realize his dream. Ahmet wants to be rich in real life and has a wife who will love him. This is when he meets Sheikh Abdo. While Ahmet is getting close to the treasure in his garden, a snake suddenly wraps around his foot and bites him. At that moment, Ahmet asks Sheikh Abdo for help, but he disappears. Ahmet suddenly wakes up and finds himself in a hospital. The doctor and nurse tell him that he had an accident. At the end of the story, Ahmet realizes that all the events he experienced were just a dream and returns to his old days of poverty. In this study, the summary of the story, its heroes, narrative techniques and language features are examined, and an evaluation, the author's biography and its translation from the original Arabic are added at the end of the study.

Keywords: Arabic Literature, Assyrian Literature, Zekeriya Tamir, Story Analysis, Treasury.

Giriş

Zekeriya Tamir Suriyeli edebiyatçı, gazeteci kısa hikâye yazardır. Hikâye alanında altmışlı ve yetmişli yıllarda sadece Suriye'ye değil tüm dünyaya yeni bir tarz kazandırdı. Hikayelerinde fakirliği ve yoksulluğu başarıyla işler. Birçok hikâye kitabı bulunmaktadır. Bu çalışmada bu kitaplardan biri olan *Sahi'lül Cevadıl Abyad* öykü kitabında yer alan "El-Kenz" adlı hikâye, biçimsel ve içerik yönünden araştırılmıştır. İncelemenin sonunda hikâyenin değerlendirilmesi ve yazarın hayatına yer verilmiştir.

A. Şekil (Biçim) Yönüyle İnceleme

Bu incelemede Zekeriya Tamir'in yazdığı "*Sahi'lül Cevadıl Abyad*" adlı hikâye kitabı kullanılmıştır. Bu kitabın birinci baskısı 1960, ikinci baskısı ise 1978 yılında Şam'da bulunan Mektebeti'n Nur yayınları tarafından basılmış-

tır. İncelemesi yapılan "Hazine" adlı hikâye, kitabın 90. ile 96. Sayfaları arasında yer almaktadır. Kitabın tamamı 111 sayfadır. Kapak tasarımı Nezir Neb'a'ya aittir.

B. İçerik Yönüyle İnceleme

Bu bölümde hikâyenin özeti, tahlili, konusu, türü, bitişi, değerlendirilmesi ve yazarın hayatına yer verilecektir.

1. Hazine Adlı Hikâyenin Özeti

Suriyeli kısa öykü yazarlarının en ünlülerinden biri kabul edilen Zekeriya Tamir'in "Sahî'lül Cevadül Abyad" adlı hikâye kitabında "El-Kenz" ismiyle dokuzuncu sırada yer alan öyküyü şu şekilde özetlemek mümkündür.

Ahmet, uzun boylu zayıf ve bekar bir adamdır. Güzel bahçeli, küçük bir evde yaşamaktadır. O, hiçbir kadınla duygusal bir birliktelik yaşamamıştır. Bir sabah çok erken saatte kapısı çalar ve gelen Şeyh Abdo adında tuhaf görünümlü bir adamdır. Adam kendisini hazine avcısı olarak tanıtır ve Ahmet'in bahçesindeki limon ağacının altında iki küp dolusu altın olduğunu söyler. Bunu duyan Ahmet çok şaşırır ve zengin olacağını hayal ederken bir yandan da bahçesinde kazı işlemlerine başlar. Ahmet bahçeyi kazarken, Şeyh Abdo onun yanında anlaşılmayan sözler mırıldanır. Ahmet, kazı yaparken yorulur ve terler bu arada Şeyh Abdo ona içecek dolu bir şişe verir. Bu şişeden içeceği içen Ahmet o anda iki farklı kişiye dönüşür. İlk Ahmet bahçede kazı yaparken, ikinci Ahmet dilediği gibi yaşamak için dünyayı gezmeye çıkar. Birinci Ahmet ve Şeyh Abdo sürekli bahçede kazı yaparken, diğer Ahmet dünyanın öbür ucunda istediği gibi dolaşır ve bir sürü macera yaşar. İlk Ahmet tam hazineye yaklaşmışken topraktan bir yılan çıkar ve Ahmet'in bacağını ısırır. Ahmet korkuyla Şeyh Abdo'dan yardım istese de Şeyh Abdo bir anda kaybolur ve Ahmet kendine gelir. Karşısında Şeyh Abdo'yu andıran gözleriyle bir doktor ve gülüşü güzel bir hemşire bulur. Ahmet bana ne oldu diye sorduğunda sana karşıdan karşıya geçerken araba çarpmış ama iyi olacaksın cevabını alır. Biranda aklına Şeyh Abdo ve hazine gelir. O an da yanında ne Şeyh Abdo vardır ne de bahçeyi kazıp çıkarmaya çalıştığı hazine. Yaşadıkları ve hissettikleri rüyadan başka bir şey değildir. Hayal kırıklığına uğrar. Yoksulluk günlerinin yeniden geleceğini düşünür. Ahmet gelecek yoksulluk günlerinin geldiğinde eskisinden daha şiddetli yaşanacağını farkındadır.

2. Hikâyenin Tahlili

"Tahlil;" bir yapıyı oluşturan öğeleri kendi başlarına ve birbirleriyle ilişkisi bakımından incelemek demektir. Her edebi yapıt, organik bir bütündür hem bütünüyle bir sisteme bağlıdır hem de kendi içinde sistematik bir yapı oluşturur.

Bu bölümde; hikâyenin konusu ve olay örgüsüne, öyküde yer alan asıl karaktere, hayali karakterlere, yardımcı karakterlere, olayların kronolojik sıralamasına, mekanlara anlatım yöntemi ve bakış açısına, kullanılan tekniklere, sembol ve benzetmeler ile kullanılan dil ve üslup özelliklerine yer verilecektir.

2.1. Hikâyenin Konusu ve Olay Örgüsü

Hazine adlı hikâyede yaşanan durum ile gerçek hayatta da karşılaşılabılır. Hikâyenin temel konusu kaza geçiren Ahmet'in, bilinç altındaki bastırılmış duygularını rüya aleminde gerçekmiş gibi yaşamasıdır. Hikâye, küçük bir olay örgüsü etrafında gelişir ve hayal kırıklığı ile son bulur. İlk başlarda umudun hâkim olduğu öyküde ana tema; çalışıp emek harcanmadan zengin olunamayacağı, ancak çalışıp çaba gösteren kişilerin kazanacağı vurgulanmaktadır. Bahçedeki limon ağacının altındaki hazinenin sadece rüyada görülebileceği ancak gerçek hayatta bazı şeyleri elde etmek için bedel ödemek gerektiği, serbest yaşantının her zaman doğru olmadığı açıkça tasvir edilmiştir.

2.2. Hikâyenin Karakterleri

Hikâyenin kahramanlarından üç tanesi gerçek, diğerleri hayalidir. Ahmet, doktor ve hemşire gerçek kahramanlardır. İlk başlarda gerçek kahraman gibi tanıtılan Şeyh Abdo, diğer Ahmet, meyhanedeki kadın, bıçakladığı arkadaşısı ve plakçının önünde görüp konuştuğu kız hayalidir.

2.2.1. Hikâyenin Başkahramanları

Hikâyenin ana kahramanı, zayıf uzun boylu ve bekar olarak yaşayan Ahmet'tir. Güzel bahçeli bir evde oturmaktadır. Zengin olma hayali olan Ahmet'in kaza geçirdiği andan itibaren gördüğü rüyada tam hazineye ulaşmak üzere iken uyanması ve o yoksul eski hayatına tekrar döneceğini öğrendiğinde hayal kırıklığı yaşayarak gerçek hayatla yüzleşmesi anlatılmaktadır.

Hikayedeki gerçek kahramanlardan biri de doktordur. Doktor beyaz kıyafetiyle Ahmet'in başında, onun kendine gelmesini beklemektedir. Doktorun gri gözleri ve gözlük çerçevesinin Şeyh Abdo ile benzerlik göstermesi dikkat çekicidir.

Diğer bir kahraman ise hastane odasında, Ahmet'in başında doktorun yanında bekleyen ve güzel gülüşüyle ona iyi olacağını söyleyen hemşiredir.

2.2.2. Hikâyede Yer Alan Hayali Kahramanlar

Hikayedeki göz önünde olan hayali kahramanlardan ilki Şeyh Abdo'dur. Hikâyenin başlarında gerçek bir kişi gibi tasviri yapılan bu şahsın sonlara

doğru hayali kahraman olduğu ortaya çıkmaktadır. Sözleri etkili, güvenli ve ikna edicidir. Evde ve bahçede sürekli Ahmet'in yanında yer alır. Hazineyi bulmak için, Ahmet'in yanından ayrılmadığı gibi bir taraftan da ağzının içinden kendince sihirli sözcükler söyler. Toprağı daha hızlı kazması için devamlı Ahmet'e telkinlerde bulunur.

Öykünün ana kahramanlarından bir diğeri ise, ikinci Ahmet'tir. Şeyh Abdo'nun verdiği içeceği içtikten sonra ilk Ahmet'in içinden çıkan farklı bir kişiliktir. İlk Ahmet'in tanıyamayacağı kadar farklı bir kişidir. Altından başka hiçbir şeyi sevmeyen, özgür ruhlu, gününü gün edip gezmekten eğlenmekten başka isteği olmayan hayali bir kahramandır. Aslında ikinci Ahmet, ilk Ahmet'in kendine dahi itiraf edemediği bastırılmış duygularını bilinçaltında yaşattığı bir kişiliktir. Ya da Ahmet'in küçük yaşlarda yaşadığı bir travmadan kalan psikolojik rahatsızlığıdır.

Diğer bir hayali kahraman adı bilinmeyen ikinci Ahmet'in içki içmek için uğradığı meyhanedeki kadındır.

Ahmet'in adı bilinmeyen, ancak samimi oldukları birlikte meyhaneye gidip içki içip sarhoş olmalarından ve birlikte nara atmalarından anlaşılan ve ilerleyen zamanlarda anlamsız bir tartışmanın ardından bıçaklayarak öldürdüğü arkadaşı da hayali bir kahramandır.

Bir diğer hayali kahraman Ahmet'in plakçının önünde görüp konuştuğu kızdır.

2.3. Hikâyenin Anlatım Yöntemi

Anlatıcının; Ahmet'in fiziksel özelliklerinden, hayalinden, rüyasından ve gelecek günlerinden bahsetmesinden anlaşıldığı üzere hikâyede hâkim bakış açısı hakimdir. Bir olayın anlatılmasında ve durumun sergilenmesinde anlatıcının her şeyi bildiği ve gördüğü bakış açısına hâkim bakış açısı denir. Bu bakış açısında anlatıcı; olayın, kahramanların ve mekânın geçmişini bilir. Olayı anlatılırken ileride olacakları da bilir ve hisseder.

"Doğduğu günden beri, bahçedeki güllerin bir kadın tarafından koparılacağı günün hayaliyle yaşıyordu.

"Ahmet: Bu kadar erken saatte bu sahtekâr ne istiyor? diye düşündü."

"Şehrin gürültüsü, odanın caddeye bakan penceresinden içeri süzülürken, Ahmet gözlerini kapattı. Kafasındaki karanlık dağılırken, küçük kazaların bir araya gelip korkutucu bir hızla birbirini takip ettiği o anı hatırladı. Araba kornası. Fren sesi... Sirtında sert bir darbe... Gözleri kararmadan önce, acı dolu bir çığlıkla yüzüstü yere yığıldı."

2.4. Hikâyede Sunulan Mekanlar

Öyküde mekân tanıtımı, öykünün iletisinin daha iyi anlaşılmasını sağlar. Kahramanların duygularını, davranışlarını etkileyen biçimleyen yönlendiren yapı mekân yardımıyla olur. Bu öyküde geçen ana mekân, Ahmet'in evinin bahçesidir.

“Birkaç dakika sonra Ahmet limon ağacının altındaki toprağı kazmaya başladı. Bu arada Şeyh Abdo'da anlaşılmaz sözler mırıldanıyordu.”

“Böylece, birinci Ahmet altın aramak için kazı yaparken, diğer Ahmet dileği gibi yaşamak için dünyanın diğer ucuna doğru yola çıktı. Bir meyhaneye girdi, soluk ışıkların altında bir masaya oturdu. Bir kadeh eski şarap içmeye başladı. Bu arada bir kadın gelip yanına oturdu. Onun kadehini aldı ve dudaklarına götürürken: “Şarap ve erkeklerden hoşlanırım” dedi.”

“İlk Ahmet toprağı kazmaya devam ederken, Şeyh Abdo'da onun yanında durmuş ritimli bir şekilde gizemli sözler mırıldanıyordu. Diğer Ahmed ise, o sırada öfkeyle meyhaneden çıktı. Büyük denize bakan beton kaldırımında yürüdü. Dalgaların uğultusunu dinledi. Parlak renklere sahip küçük bir balık olduğu, karanlık suların derinliklerine daldığı günleri hatırladı. Balıkçının yukarıdan atılan ağının sesini duyduğu anda, yerinden fırlayıp ilk yıldızın doğuşuna tanık oldu.”

“Ahmet, alnının derisine şefkatle dokunan eli hissettiğinde daha son cümlesini tamamlayamadan bir şeyler söyleyen ses duydu. Gözlerini açtı ve vücudunun beyaz duvarlı bir odada yataкта uzandığını fark etti. Yanında beyaz elbiseli bir adam ve bir kadın vardı. Adamın ince cam gözlüklerin ardında gri gözleri vardı.”

2.5. Olayların Kronolojik Sıralaması

Hikayelerde zaman kavramı geçmiş, şimdi ve gelecek zaman şeklinde karşımıza çıkar. Şimdiki zamanın sahip olduğu anlık durum, onu da süresinin kısalığından dolayı geçmiş zamana yaklaştırır. Bu hikâyede zaman kavramı belirtilmemiştir. Ahmet ne zaman kaza yaptı ne kadar baygın kaldı bilemiyoruz. Her ne kadar zaman belirtilmese de Ahmet kendine geldiği vakit doktor ve hemşirenin başında beklemelerinden uzunca bir süre hastanede ve baygın bir şekilde kaldığını anlıyoruz.

“Ahmet tek kelime bile etmedi. Sadece hayretle Şeyh Abdo'ya baktı. Aman Allah'ım bu bir rüya olmalı? Zengin mi olacağım yani? Artık aç kalmayacak mıyım?”

“Şehrin gürültüsü, odanın caddeye bakan penceresinden içeri süzülürken, Ahmet gözlerini kapattı. Kafasındaki karanlık dağılırken, küçük kazaların bir araya gelip korkutucu bir hızla birbirini takip ettiği o anı hatırladı. Araba kornası. Fren sesi... Sirtında sert bir darbe... Gözleri kararmadan önce, acı

dolu bir çılgınlıkla yüzüstü yere yığıldı.”

“Ahmet, acı bir şekilde gülümsedi. Yani altından bir kadın yapamayacaktı. Birkaç gün sonra at gibi güçlü bir şekilde hastaneden ayrılacaktı. Şehrinin sokaklarına üzgün, sevgisiz, işsiz bir adam olarak dönecek. Açlık günleri geri gelecekti. Sabahın kör karanlığında, kaybolan rızık yerine açgözlülüğü kendi gözlerini iştahla yemeye mecbur edecekti.”

2.6. Romanda Kullanılan Anlatım Teknikleri

Zekeriya Tamir' in hikâyelerinde anlatım tekniklerinden diyalog, iç monolog, bilinç akışı, geriye dönüş (flashback), portre, benzetme ve anlatma gibi teknikleri kullandığı görülmektedir. Bu öyküde de bu tekniklerden yararlandığı gözlenmiştir.

2.6.1. Bilinç Akışı (Akımı) Tekniği

Kişilerin duygu ve düşüncelerini, herhangi mantıklı bir bağ ve gramer kuralı endişesi taşımaksızın, düzensiz bir şekilde ve çağrışım ilkesi paralelinde doğrudan doğruya okuyucuya aktarmaktan ibarettir. Bu teknikte kahramanın zihni ve iç dünyası; düşünceler, dağınık sözler, imajlar ve sembollerin çağrışım silsileleri halinde verilmesiyle aktarılır. Bu teknik iç monolog tekniği ile karıştırılır. İç monologda dil, konuşma dilinin doğallığına sahiptir. Bilinç akışı tekniğinde ise mantık dizimi olmayan cümleler kullanılmaktadır. Bilinç, kişinin yaşantısında uyguladığı her türlü istemli ve planlı hareketleri kapsar. Yapılan eylemin tamamen farkında olmak bilincin işidir. Bilinçaltı, akıl ve mantığı tanımayan, düşünülmeden ve istem dışı yapılan davranışların bütünüdür. Konuşma, karar verme, sorun çözme gibi durumlar bilinç tarafından yapılır. Bilinçaltı ise yaratma, hayal etme, hafızanın saklanması, irade, özgüven veya âşık olma gibi insanların toplam davranışları içinde yüksek bir orana sahiptir. Bilinçaltında bastırılmış duygular bazen rüya ile ortaya çıkabilir. “Freud, *Düşlerin Yorumu* isimli kitabında rüyaların amacının bilinçdışı arzuların yerine getirilmesi olduğunu söyler (Freud,1900).” İç dünyamızın derinliklerinde bilincimizin dışında varlığını sürdüren arzularımız, bilincimiz tarafından kabul edilemez olduğundan, savunma mekanizmalarımız aracılığıyla gizlenir. Rüyalarda ise benliğimizi tehdit etmeden örtük bir şekilde kendilerini gösterirler. Bilinçdışının ürünü olan rüyalar zamansızdır. Geçmişte olan mı görülür, yoksa geçmiştekinin gelecekte arzulan hali mi görülür; belirsizdir. Bu hikâyede de bilinçaltının dışı vuruşunun bir rüya ile anlatıldığını görmekteyiz.

“Ahmet şişedeki içeceği midesine boşaltdıktan kısa bir süre sonra kendisinden bir şeyin ayrıldığını ve yine Ahmet adında dünyanın sokaklarında dolaşmayı seven başka bir varlığa dönüştüğünü hissetti.”

“Böylece, birinci Ahmet altın aramak için kazı yaparken, diğer Ahmet dile-

diği gibi yaşamak için dünyanın diğer ucuna doğru yola çıktı. Bir meyhaneye girdi, soluk ışıkların altında bir masaya oturdu. Bir kadeh eski şarap içmeye başladı. Bu arada bir kadın gelip yanına oturdu. Onun kadehini aldı ve dudaklarına götürürken: “Şarap ve erkeklerden hoşlanırım” dedi.”

“Ahmet: “Ben altından başka bir şey sevmem” “Kadın: “Sinirlenmeyin aslında bende altını severim.”

“Ahmet: “Ben altını deliler gibi seven tek kişi olmalıyım. Diğer insanlar ise yiyeceklerini, ölümlerini ve uyku saatlerini bekleyen aptallar olsun istiyorum. Ben altından bir kadın yapacağım ve onu deliler gibi seveceğim.”

“İlk Ahmet toprağı kazmaya devam ederken, Şeyh Abdo’da onun yanında durmuş ritimli bir şekilde gizemli sözler mırıldanıyordu. Diğer Ahmed ise, o sırada öfkeyle meyhaneden çıktı. Büyük denize bakan beton kaldırımında yürüdü. Dalgaların uğultusunu dinledi. Parlak renklere sahip küçük bir balık olduğu, karanlık suların derinliklerine daldığı günleri hatırladı. Balıkçının yukarıdan atılan ağının sesini duyduğu anda, yerinden fırlayıp ilk yıldızın doğuşuna tanık oldu.”

“Diğer Ahmet, o sırada arkadaşı ile kol kola yürürken arkadaşı “Harun Reşit Kraldır” dedi.”

“Ahmet: “Veziri Cafer, karısı da Zübeyde adında güzeller güzeli bir kadındır.” “Arkadaşı: “Senin adın kafaları kolaylıkla kesen celladın adı Lord Mesur olsun.”

“Ahmet öfkeyle: “Sen bana hakaret mi ediyorsun? Ben cellat mıyım? Derken cebindeki bıçağı çıkarıp arkadaşının göğsüne sapladı. Arkadaşı korkuyla beni öldüreceksin diye bağırdı.”

“Ahmet onu bıçaklamaya devam ederken bir yandan da cesedini elek yapacağım diye bağırıyordu.”

“Arkadaşı yere yığılırken zayıf bir sesle mırıldandı. “Beni öldürdün... Ben senin çocukluğu kendisinden kaçan kardeşimim.”

“Ahmet kendini, sesini sonsuza kadar kaybetmiş cesedin üzerine atarak midesi ekmeğe muhtaç kalmış bir fahişe gibi ağladı.”

“Kız utangaç bir tavırla: “Benimle konuşmaya nasıl cüret edersin? Git buradan! Babam benimle konuştuğunu görürse seni döver.”

“Ahmet: “Baban öldü.”

“Kız: “Öyleyse abim döver.”

“Ahmet: “Abin öldü. Annen öldü. Tüm insanlar öldüler. Dünyada ikimizden başka kimse kalmadı. Benimle çocuk sahibi olmadan mutlu bir kadın

olarak yaşayacaksınız."

"Kız: "Sen körsün, gözlerin görmüyor herhalde? Tüm insanlar hayatta dedi."

"Ahmet, kendini denize doğru koşmaya iten acı bir umutsuzluğa kapılarak kendi kendine denize küçük renkli bir balık olarak döneceğim diyordu."

2.6.2. Portre Tekniği

Portre, bir kimseyi karakteristik özellikleriyle tanıtmak amaçlı yazılan yazılardır. Bir kişi için iki çeşit portre yazılabilir. Bunlar, fiziksel ve ruhsal portredir. Fiziksel portre adından da anlaşılacağı gibi kişinin dış görünüşü ile Ruhsal portre ise kişinin iç dünyasıyla ilgilidir. Bu hikâyede fiziksel portre tekniği kullanılmıştır.

"Ahmet uzun boylu, zayıf bir adamdı. Güzel bahçeli, küçük bir evde tek başına bekar yaşıyordu."

"Yatağından yavaşça kalktı, kapıya doğru yöneldi ve esneyerek kapıyı açtı. Karşısında ak sakallı, gri gözlü, gözleri çocuksu şefkatle karışık zalimlikle parlayan tuhaf yaşlı bir adam buldu."

2.6.3. Diyalog Tekniği

Diyalog (dialog) tekniği anlatı türlerinin hemen hepsinde kullanılır. Kahramanların karşılıklı konuşmalarına dayanan anlatım tekniği, metne akıcılık kazandırır. Diyalog tekniğinde konuşmalar, kitabi değildir. Kahramanlar, sosyal statülerine uygun biçimde konuşturulur. Okuyucu diyalog sayesinde karakterleri daha iyi tanıma şansını elde eder.

"Şeyh Abdo, Ahmet'in odasındaki ahşap sandalyede otururken bir yandan da kendini tanıyordu. "Adım Şeyh Abdo... Mesleğimse hazine avcılığıdır."

"Ahmet gözlerinde şaşkın bir ifade ile "hazinelere mi?" dedi."

"Şeyh Abdo gülümseyerek güven dolu bir ses tonu ile şunları söyledi: "Oğlum, dünya çıkarılmayı bekleyen gizli hazinelerle doludur. Bunun seninle ne alakası olduğunu merak ediyor olabilirsin. Sana kısaca anlatacağım. Bahçende limon ağacının tam altında gömülü bir hazine var. Orayı kazdığımız takdirde iki küp dolusu altın bulacağız. Bulduğumuz altınları paylaşırız ne dersin?"

"Böylece, birinci Ahmet altın aramak için kazı yaparken, diğer Ahmet dileği gibi yaşamak için dünyanın diğer ucuna doğru yola çıktı. Bir meyhaneye girdi, soluk ışıkların altında bir masaya oturdu. Bir kadeh eski şarap içmeye başladı. Bu arada bir kadın gelip yanına oturdu. Onun kadehini aldı ve dudaklarına götürürken: "Şarap ve erkeklerden hoşlanırım" dedi."

“Ahmet: “Ben altından başka bir şey sevmem” “Kadın: “Sinirlenmeyin aslında bende altını severim.”

“Ahmet: “Ben altını deliler gibi seven tek kişi olmalıyım. Diğer insanlar ise yiyeceklerini, ölümlerini ve uyku saatlerini bekleyen aptallar olsun istiyorum. Ben altından bir kadın yapacağım ve onu deliler gibi seveceğim.”

“Diğer Ahmet, o sırada arkadaşı ile kol kola yürürken arkadaşı “Harun Reşit Kraldır” dedi.”

“Ahmet: “Veziri Cafer, karısı da Zübeyde adında güzeller güzeli bir kadındır.” “Arkadaşı: “Senin adın kafaları kolaylıkla kesen celladın adı Lord Mesrur olsun.”

“Ahmet öfkeyle: “Sen bana hakaret mi ediyorsun? Ben cellat mıyım? Derken cebindeki bıçağı çıkarıp arkadaşının göğsüne sapladı. Arkadaşı korkuyla beni öldüreceksin diye bağırdı.”

“Ufuktaki Ahmet ise, bir plakçının önünde dururken gördüğü kıza: “Senin bedeninin bir alev şarkısı ve ben onu doğmadan önce sevdim. “Dedi.”

“Kız utangaç bir tavırla: “Benimle konuşmaya nasıl cüret edersin? Git buradan! Babam benimle konuştuğunu görürse seni döver.”

“Ahmet: “Baban öldü.”

“Kız: “Öyleyse abim döver.”

“Ahmet: “Abin öldü. Annen öldü. Tüm insanlar öldüler. Dünyada ikimizden başka kimse kalmadı. Benimle çocuk sahibi olmadan mutlu bir kadın olarak yaşayacaksın.”

“Kız: “Sen körsün, gözlerin görmüyor herhalde? Tüm insanlar hayatta dedi.”

2.6.4. İç Monolog Tekniği

Olayların merkezinde yer alan karakterlerin duygu ve düşüncelerinin bizzat karakter tarafından anlatılmasıdır. Anlatıcı aradan çekilerek karakter ile okuyucuyu baş başa bırakır. Böylece okuyucu karakterin duygu ve düşüncelerini net bir şekilde görebilmekte, onunla bağ kurabilmektedir.

“Ahmet bir sabah kapı ziline çalmasıyla uyandı. Şaşkın bir halde kendi kendine kim geldi acaba? dedi.”

“Ahmet: Bu kadar erken saatte bu sahtekâr ne istiyor? Diye düşündü.”

“Ahmet tek kelime bile etmedi. Sadece hayretle Şeyh Abdo'ya baktı. Aman Allah'ım bu bir rüya olmalı? Zengin mi olacağım yani? Artık aç kalmayacak mıyım?”

"Ahmet, acı bir şekilde gülümsedi. Yani altından bir kadın yapamayacaktı. Birkaç gün sonra at gibi güçlü bir şekilde hastaneden ayrılacaktı. Şehrinin sokaklarına üzgün, sevgilisiz, işsiz bir adam olarak dönecek. Açlık günleri geri gelecekti. Sabahın kör karanlığında, kaybolan rızkı yerine açgözlülüğü, onu kendi gözlerini iştahla yemeye mecbur edecekti."

2.6.5. Geriye Dönüş Tekniği

Geriye dönüş (flashback), sinema sanatından edebiyata aktarılmış, zaman kurgusuyla ilgili bir tekniktir. Anlatıcı şimdiki zamandan önceki zamanlara giderek kahramanının geçmişinde meydana gelmiş bir olayı anımsatır. Bu hikâyede dar alanda geriye dönüş tekniği kullanılmıştır.

"Şehrin gürültüsü, odanın caddeye bakan penceresinden içeri süzülürken, Ahmet gözlerini kapattı. Kafasındaki karanlık dağılırken, küçük kazaların bir araya gelip korkutucu bir hızla birbirini takip ettiği o anı hatırladı. Araba kornası. Fren sesi... Sirtında sert bir darbe... Gözleri kararmadan önce, acı dolu bir çığlıkla yüzüstü yere yığıldı."

2.7. Hikâyede Kullanılan Sembol ve Benzetmeler

Bu hikâyede, sembol ve benzetmelere yer verilmiştir. Ahmet anlık bir tartışma sonucu arkadaşını bıçakladığı zaman, bir yandan da cesedini elek yapacağım diye bağıarak bıçak darbeleriyle delik deşik olmuş cesedi eleğe benzetmiştir.

"Ahmet onu bıçaklamaya devam ederken bir yandan da cesedini elek yapacağım diye bağıyordu."

"Ahmet kendini, sesini sonsuza kadar kaybetmiş cesedin üzerine atarak midesi ekmeğe muhtaç kalmış bir fahişe gibi bağıarak ağladı."

"Şeyh Abdo: "Kaz Ahmet ... Altının yüzü çok güzeldir. O sefaletin sonsuza kadar kara geceye çevirdiği katı gönülleri aydınlatan tek güneştir."

"Ahmet, hızlı tek düze hareketlerle kazmaya devam ederken, altına olan özlemi, parlak sarı ışık kalıntılarıyla aydınlanan gökyüzünde kara bir bulut sürüsü gibi büyüyordu."

"Ahmet, şaşkınlıkla kadına baktı. Oda, güzel yüzüne çekicilik katan gülümseyerek şöyle dedi: "Emin olun, içiniz rahat olsun, birkaç gün içerisinde bir at kadar güçlü olacaksınız."

2.8. Hikâyenin Sonlandırılması

Hikâyenin başkahramanı Ahmet'in rüyasından uyanarak yine o eski fakir haline döneceğini hatırladığı anda hayal kırıklığı ile sona ermiştir. Sağlık durumuna değil de tekrar yokluk günlerine döneceği için üzgündür.

2.9. Hikâyenin Dil ve Üslubu

Hikâye halk dili kullanılmadan gayet anlaşılır fasih bir dille yazılmıştır. Cümlelerin kısa oluşu hikâyeyi anlaşılır kılmaktadır. Ancak hikâyede geçen bazı bölümler muğlak kalmaktadır. Olay geçişlerinde biraz karmaşa olsa da hikâye genel olarak anlaşılırdır. Hikâyenin bazı bölümlerinde argo kelimeler yer almaktadır.

3. Değerlendirme

Zekeriya Tamir'in hazine adlı öyküsüne, gerçek bir hayatı anlatıyor gibi başlansa da sonlara doğru bu hikâyenin rüyadan ibaret olduğu anlaşılmalıdır. Öykünün başkahramanı Ahmet'in fiziksel özelliklerinin tanıtılarak başlanması, anlatıcının Ahmet'in hayalinden haberdar olması, onun iç sesini duyuyor olması ve rüyasına vakıf olması hikayedeki hâkim bakış açısına güzel bir örnektir. Ahmet'in Şeyh Abdo'yu ilk gördüğü anda onun bir sahtekâr olabileceğinden şüphelenmesi, ancak mesleğinin hazine avcılığı olduğunu söylemesi üzerine ona anında inanması, okuyucuya Ahmet'in de böyle bir fırsatı bekliyor hissini vermektedir. Diyaloglardan anlaşıldığına göre Şeyh Abdo'yla tanışan Ahmet'in, kendi kendine artık zengin mi olacağım? Artık aç kalmayacak mıyım? demesinden çok fakir olduğu anlaşılmalıdır. Ahmet aslında çalışarak para kazanmaktan ziyade, emek harcamadan bir anda zengin olmayı hayal ediyordur. Yazar hikayelerinde fakirliği ve yoksulluğu başarılı bir biçimde anlatmıştır. Yazarın hikayelerinde genelde kahramanlar işsiz güçsüz karakterler olmalarına rağmen, ne iş bulma çabasına girerler ne de çalışıp para kazanmaya uğraştıkları görülür. Öyküde geçen mekanlar detaylı olarak tasvir edilmese de Ahmet'in bahçesinin güzelliğini ve altında hazine olan limon ağacını hayal etmek mümkündür. Ahmet'in her şeyi altınla bağdaştırması aslında onu bulup çıkardığında tam da ne yapacağını bilmediği anlamına gelmektedir. Öyküde yaşanan bilinç akışında Ahmet'in birbirinden çok farklı iki kişilik olması, birinci Ahmet'in hazineye ulaşmak için çaba harcarken diğerinin serbest bir biçimde dünyayı gezip dolaşması, Ahmet'in çoklu kişilik bozukluğu gibi psikolojik bir rahatsızlığa sahip olabileceği de düşünülebilir. Çünkü iki Ahmet'te birbirini tanıyamayacak kadar farklı özelliklere sahiptir. Çoklu kişilik bozukluğu olan kişinin iki veya daha fazla birbirinden bağımsız kişiliği vardır. Bu kişilikler farklı zamanlarda kişinin davranışını kontrol eder. Her kişiliğin kendine has bir geçmişi, özellikleri, hoşlandığı ve hoşlanmadığı şeyler vardır. Çoklu kişilik bozukluğu olan kişilerin hafızalarında boşluklar olabilir ve bazen kişi halüsinasyonlar görebilir. Bu da kişinin erken çocukluk döneminde yaşadığı travmalardan kaynaklanabilir. İkinci Ahmet'in bu özelliklere fazlasıyla sahip olduğunu görmekteyiz. Hikâyede, Ahmet ufak bir tartışmada istemeden arkadaşının ölümüne sebep olmuştur. Ahmet rüyasında böyle bir durumla karşılaştığına göre geçmişte böyle bir durum yaşamış ve onda, travma olarak kalmış

olabilir. Ahmet arkadaşının cesedini defalarca bıçaklayarak delik deşik yaptıktan sonra onu eleğe benzetmiş, arkadaşının öldüğünü anladığı zaman kendisinin feryat ederek ağlamasını ise midesi ekmeğe muhtaç kalmış bir fahişenin ağlamasına benzetmiştir. Ahmet'in plakçının önünde duran kızla konuşmasını hayal ettiğinde kızla evlenmek istediği ancak çocuk sahibi olmak istemediği anlaşılmaktadır. Ahmet'in tamda hazineye yaklaştığı vakit topraktan bir yılanın çıkıp bacağını sokması ve onu zehirlemesi, gerçek kazancın ancak çalışıp emek harcayarak olabileceği, bahçede bulunan gömü ile zengin olunamayacağı mesajını vermektedir. Ahmet hastanede kendine geldiği anda başında bekleyen doktorun gözlerinin ve gözlük camlarının Şeyh Abdo'ya benzerliği, kazadan sonra Ahmet'in hastanede bir ara kendine gelip doktoru görmüş olabileceğini akıllara getirmektedir. Ahmet'in kaza anını hatırlaması geriye dönüş tekniği(flasback) ile gerçekleşmektedir. Ahmet'in geçirdiği kazanın ona bir arabanın çarpması kadar basit bir kaza olmadığı, birçok arabanın birbirine girdiği zincirleme büyük bir kaza olduğu anlaşılmaktadır. Doktor ve hemşirenin birkaç güne kadar bir at kadar güçlü olacağı benzetmesini yapması, Ahmet'in hayati tehlikesinin olmadığı bu kadar büyük kazaya rağmen hafif yaralanması anlamına gelmektedir. Ahmet hala hastane yatağında yatarken gelecek yokluk günlerini hatırlayıp hayal kırıklığı yaşamaktadır. Yazar hikâyenin sonunu okuyucuya bırakmıştır.

4. Yazarın Biyografisi

Suriyeli hikâye yazarı, Zekeriya Tâmir 1931 yılında Şam'da doğdu. Ailesinin fakir olması nedeniyle öğrenimini yarım bırakmak zorunda kaldı. Küçük yaşında kilit atölyesinde çalışmaya başladı. 1958 yılında öykü yazmaya başladı. İlk hikayesi 1956 yılında yayınlanmıştır. Suriye Kültür Bakanlığı'nda Telif ve Çeviri Müdürlüğü'nün yanı sıra birçok gazetedeki yazı işleri müdürü ve genel müdür olarak çalıştı. Yazar hikayelerinde fakirlik yoksulluk ve işsizlik gibi sosyal konuları ele alır. Hayal ve gerçek arası geçişler Tamir hikayelerinde sıkça görülür. Üstelik bu geçişler herhangi bir bilgi verilmeksizin aniden yapılmaktadır. Tamir, hikâyede hâkim bakış açısına yer vermektedir. Bu tür anlatıcı, kahramanın aklına girmekte, fikirlerini açıklamakta ve rüyalarını aktarmaktadır. İlk hikayesi 1956 yılında yayınlandı. Öykü koleksiyonları İngilizce, Fransızca, Rusça, Almanca, İtalyanca, Bulgarca, İspanyolca ve Sırpçaya çevrildi. Bazı öyküleri Türkçeye çevrilmiştir. İlk hikâye koleksiyonu (bu hikâyenin de içinde yer aldığı) Sahî'lul-Cevadil- Abyad ("Beyaz Atın Kişnemesi") tır. Birçok çocuk öyküsünün yazarıdır. Arap ve Avrupa üniversitelerinde onun öykücülüğü konusunda birçok lisansüstü tezler hazırlandı. Suriye Devlet Nişanı'yla ödüllendirildi. 1981 yılından beri Londra'da yaşamaktadır. Öykü kitapları: Beyaz Atın

Kişnemesi (1960), Külde İlkbahar (1963), Gök Gürültüsü (1970), Şam Yangınları (1973),

Onuncu Günde Kaplanlar (1978), Nuh'un Çağrısı (1994), Güleceğiz (1998), Uff! (1998), Olgunlaşmamış Üzüm (2000), Diz Kırılması (2002), Nehir Neden Sustu? (Çocuk öyküleri, 1973), Gül Kırlangıca Dedi ki (Çocuk öyküleri, 1978).

Kaynakça

- <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ijhe/issue/36883/419077>
<https://dergipark.org.tr/tr/pub/pauifd/issue/54762/723280>
<https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/52330>
<https://ethospsikoloji.com/hakkimizda/ekibimiz/gozde-ozbek/>
https://isamveri.org/pdfdrg/D01777/2008_35/2008_35_AKCAYC.pdf
<https://www.medicalpark.com.tr/coklu-kisilik-bozuklugu/hg-3230>
<https://www.edebiyatciyim.com/romanda-ve-hikayede-anlatim-teknikleri/>
<https://www.edebiyatveturkce.com/2020/01/roman-ve-hikayede-anlatm-teknikleri-pdf.html>
<https://acikders.ankara.edu.tr/mod/resource/view.php?id=79868>
<https://ceviriveotesi.org/2015/07/03/zekeriya-tamir-yalniz-bir-kadin/>
<https://www.sosyalarastirmalar.com/articles/concept-of-time-in-novel.pdf>
<https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/746438>
<http://www.edebiyatbilgileri.com/>

ZEKERİYA TAMİR'İN HAZİNE (EL-KENZ) ADLI HİKAYESİNİN ARAPÇA ORJİNALİNDEN ÇEVİRİSİ

Ahmet uzun boylu, zayıf bir adamdı. Güzel bahçeli, küçük bir evde tek başına bekar yaşıyordu. Doğduğu günden beri, bahçedeki güllerin bir kadın tarafından koparılacağı günün hayali ile yaşıyordu. O, narin bir kadının dudakları arasından sarhoş inilti gibi dökülen yumuşak bir kahkahadan düşen çiğ tadını hiçbir şekilde tatmamıştı.

Ahmet bir sabah kapı zilinın çalmasıyla uyandı. Şaşkın bir halde kendi kendine kim geldi acaba? dedi.

Yatağından yavaşça kalktı, kapıya doğru yöneldi ve esneyerek kapıyı açtı. Karşısında ak sakallı, gri gözlü, gözleri çocuksu şefkatle karışık zalimlikle parlayan tuhaf yaşlı bir adam buldu.

Bu tuhaf adam: "Ben Şeyh Abdo" dedi.

Ahmet, kısa kuru bir öksürükle karşılık verdi. İçtiği sigaralara içinden küfrederken, Şeyh Abdo "içeri girebilir miyim" diye ekledi.

Ahmet: Bu kadar erken saatte bu sahtekâr ne istiyor? Diye düşündü.

Şeyh Abdo, Ahmet'in odasındaki ahşap sandalyede otururken bir yandan da kendini tanıtıyordu. "Adım Şeyh Abdo... Mesleğimse hazine avcılığıdır.

Ahmet gözlerinde şaşkın bir ifade ile "hazinelere mi?" dedi.

Şeyh Abdo gülümseyerek güven dolu bir ses tonu ile şunları söyledi: "Oğlum, dünya çıkarılmayı bekleyen gizli hazinelerle doludur. Bunun seninle ne alakası olduğunu merak ediyor olabilirsin. Sana kısaca anlatacağım. Bahçende limon ağacının tam altında gömülü bir hazine var. Orayı kazdığımız takdirde iki küp dolusu altın bulacağız. Bulduğumuz altınları paylaşırız ne dersin?"

Ahmet tek kelime bile etmedi. Sadece hayretle Şeyh Abdo'ya baktı. Aman Allah'ım bu bir rüya olmalı? Zengin mi olacağım yani? Artık aç kalmayacak mıyım?

Şeyh Abdo emredici bir ses tonuyla: "Hadi bakalım. Şimdi bir kazma ve bir kürek getir." Birkaç dakika sonra Ahmet limon ağacının altındaki toprağı kazmaya başladı. Bu arada

Şeyh Abdo'da anlaşılmasız sözler mırıldanıyordu.

Ahmet bir süre sonra alnından damlayan teri silmek için çukurda durdu. Şeyh Abdo ona elini uzatarak şöyle dedi: "Al bu şişeyi içeceğin çok ferahlatıcıdır."

Ahmet şişedeki içeceği midesine boşalttıktan kısa bir süre sonra kendisinden bir şeyin ayrıldığını ve yine Ahmet adında dünyanın sokaklarında dolaşmayı seven başka bir varlığa dönüştüğünü hissetti.

Böylece, birinci Ahmet altın aramak için kazı yaparken, diğer Ahmet dilediği gibi yaşamak için dünyanın diğer ucuna doğru yola çıktı. Bir meyhaneye girdi, soluk ışıkların altında bir masaya oturdu. Bir kadeh eski şarap içmeye başladı. Bu arada bir kadın gelip yanına oturdu. Onun kadehini aldı ve dudaklarına götürürken: “Şarap ve erkeklerden hoşlanırım” dedi.

Ahmet: “Ben altından başka bir şey sevmem” Kadın: “Sinirlenmeyin aslında bende altını severim.”

Ahmet: “Ben altını deliler gibi seven tek kişi olmalıyım. Diğer insanlar ise yiyeceklerini, ölümlerini ve uyku saatlerini bekleyen aptallar olsun istiyorum. Ben altından bir kadın yapacağım ve onu deliler gibi seveceğim.”

İlk Ahmet toprağı kazmaya devam ederken, Şeyh Abdo’da onun yanında durmuş ritimli bir şekilde gizemli sözler mırıldanıyordu. Diğer Ahmed ise, o sırada öfkeyle meyhaneden çıktı. Büyük denize bakan beton kaldırımında yürüdü. Dalgaların uğultusunu dinledi. Parlak renklere sahip küçük bir balık olduğu, karanlık suların derinliklerine daldığı günleri hatırladı. Balıkçının yukarıdan atılan ağının sesini duyduğu anda, yerinden fırlayıp ilk yıldızın doğuşuna tanık oldu.

Şeyh Abdo “kaz Ahmet... kaz...” altını bulacağız ve mutlu yaşayacağız dedi.

Diğer Ahmet, o sırada arkadaşı ile kol kola yürürken arkadaşı “Harun Reşit Kraldır” dedi. Ahmet: “Veziri Cafer, karısı da Zübeyde adında güzel-ler güzeli bir kadındır.

Arkadaşı: “Senin adın kafaları kolaylıkla kesen celladın adı Lord Mesrur olsun.”

Ahmet öfkeyle: “Sen bana hakaret mi ediyorsun? Ben cellat mıyım? Derken cebindeki bıçağı çıkarıp arkadaşının göğsüne sapladı. Arkadaşı korkuyla beni öldüreceksin diye bağırırdı.

Ahmet onu bıçaklamaya devam ederken bir yandan da cesedini elek yapacağım diye bağırıyordu.

Arkadaşı yere yığılırken zayıf bir sesle mırıldandı. “Beni öldürdün... Ben senin çocukluğu kendisinden kaçan kardeşimim.”

Ahmet kendini, sesini sonsuza kadar kaybetmiş cesedin üzerine atarak midesi ekmeğe muhtaç kalmış bir fahişe gibi bağırarak ağladı.

Şeyh Abdo: "Kaz Ahmet ... Altının yüzü çok güzeldir. O sefaletin sonsuza kadar kara geceye çevirdiği katı gönülleri aydınlatan tek güneştir."

Ahmet, hızlı tek düze hareketlerle kazmaya devam ederken, altına olan özlemi, parlak sarı ışık kalıntılarıyla aydınlanan gökyüzünde kara bir bulut sürüsü gibi büyüyordu.

Ufuktaki Ahmet ise, bir plakçının önünde dururken gördüğü kıza: "Senin bedeninin bir alev şarkısı ve ben onu doğmadan önce sevdim. "Dedi.

Kız utangaç bir tavırla: "Benimle konuşmaya nasıl cüret edersin? Git buradan! Babam benimle konuştuğunu görürse seni döver."

Ahmet: "Baban öldü."

Kız: "Öyleyse abim döver."

Ahmet: "Abin öldü. Annen öldü. Tüm insanlar öldüler. Dünyada ikimizden başka kimse kalmadı. Benimle çocuk sahibi olmadan mutlu bir kadın olarak yaşayacaksınız."

Kız: "Sen körsün, gözlerin görmüyor herhalde? Tüm insanlar hayatta dedi."

Ahmet, kendini denize doğru koşmaya iten acı bir umutsuzluğa kapılarak kendi kendine denize küçük renkli bir balık olarak döneceğim diyordu.

Dünyanın sokaklarında evsiz kalmayı seven Ahmet'in bedenini kucaklarken denizin kucağı titredi. O sırada topraktan bir yılan çıktı ve kazmakla meşgul olan Ahmet'in bacağına dolandı. Ahmet panikle bağırdı: "Şeyh Abdo... Yılan beni soktu. Öleceğim. Çabuk. Doktor çağır. Kaçma. Ahh. Seni tanıdım. Yıllardır saklanıyordun sen..."

Ahmet, alnının derisine şefkatle dokunan eli hissettiğinde daha son cümlesini tamamlayamadan bir şeyler söyleyen ses duydu. Gözlerini açtı ve vücudunun beyaz duvarlı bir odada yatakta uzandığını fark etti. Yanında beyaz elbiseli bir adam ve bir kadın vardı. Adamın ince cam gözlüklerin ardında gri gözleri vardı.

Ahmet, kısık bir sesle: Ben buraya nasıl geldim? Diye sordu.

Adam: "İyisin. Rahatsız olma. Karşından karşıya geçerken sana araba çarpmış."

Ahmet, şaşkınlıkla kadına baktı. Oda, güzel yüzüne çekicilik katan gülümseyerek şöyle dedi: "Emin olun, içiniz rahat olsun, birkaç gün içerisinde bir at kadar güçlü olacaksınız."

Şehrin gürültüsü, odanın caddeye bakan penceresinden içeri süzülürken,

Ahmet gözlerini kapattı. Kafasındaki karanlık dağılırken, küçük kazaların bir araya gelip korkutucu bir hızla birbirini takip ettiği o anı hatırladı. Araba kornası. Fren sesi... Sirtında sert bir darbe... Gözleri kararmadan önce, acı dolu bir çığlıkla yüzüstü yere yığıldı.

Ahmet, acı bir şekilde gülümsedi. Yani altından bir kadın yapamayacaktı. Birkaç gün sonra at gibi güçlü bir şekilde hastaneden ayrılacaktı. Şehrinin sokaklarına üzgün, sevgilisiz, işsiz bir adam olarak dönecek. Açlık günleri geri gelecekti. Sabahın kör karanlığında, kaybolan rızkı yerine açgözlülüğü, onu kendi gözlerini iştahla yemeye mecbur edecekti.

Arapça metin

الكنز

زكريا تامر

كان أحمد رجلاً طويل القامة هزيلها ، يعيش وحده بال زوجة في منزل صغير في حديقة جميلة ، وردها حلم منذ والدته بأن تقطفه يد امرأة ، ولم يذق في أية مرة طعم الندى المنهمر من ضحكة ناعمة تنفلت كأهة ثملة من بين شفتيامرأة طرية اللحم.

و استفاق احمد في صباح يوم من الياام على رنين جرس الباب ، فدهش وقال لنفسه باستغراب : من القادم يا ترى ؟ ونهض من سريره بتناقل ، واتجه نحو الباب وفتح وهو يتشاءب ، فوجد قبالة رجل هراما له لحية بيضاء وعينان ر ماديتان تتألق في غوريهما قسوة ممتزجة بحنان أطفال.

قال الرجل الهرم الغريب : « أنا الشيخ عبدو.

فسعل أحمد سعلة جافة قصيرة ، ولعن في سره السجائر بينما اردف الشيخ عبدو قائلاً « هل تسمح لي بالدخول ؟ . هل تسمح لي بالدخول ؟ .

وتساءل أحمد : ماذا يريد هذا المهترى في هذا الوقت المبكر؟

وقال الشيخ عبدو اثر جلوسه على مقعد خشبي في غرفة أحمد : « اسمي الشيخ عبدو .. مهنتي البحث عن

الكنوز؟

فأطلت من عيني أحمد نظرة متعجبة وقال : « كنوز ؟ ! فابتسم الشيخ عبدو وقال بصوت كله ثقة واعتداد : "العالم يا ولدي مليء بالكنوز المختبئة التي تنتظر من يعثر

عليها . ولعلك تتساءل عن عالقة هذا الكالم بك . اني سأحدث باختصار . في حديقتك كنز مدفون ، ومكانه بالضبط تحت شجرة الليمون . سنحفر هناك ، وسنحفر على جرتين مليئتين بالذهب . أنت خذ الذهب ، واعطني الجرتين الفارغتين فقط ، ما رأيك ؟» .

ولم يجب أحمد بكلمة انما حملق مذهوال الى وجه الشيخ عبدو . يا ربي .. هل هذا حلم ؟ هل سأصبح غنياً ؟ أن أجوع؟ وقال الشيخ عبدو بلهجة امرأة: "هيا .. احضر معوأل و رفشاً ."

وبعد دقائق ابتداء أحمد بحفر الأرض تحت شجرة الليمون بينما جلس الشيخ عبدو يدمدم بكلمات غير مفهومة. وتوقف احمد عن الحفر بعد فترة من الزمن لي مسح العرق المتصبب من جبهته ، فقال له الشيخ عبدو وهو يمد يده حوه : « خذ هذه القنينة . شرايها منعش للغاية » .

وأفرغ احمد في جوفه السائل الذي تحتويه القنينة ، ولم تمض سوى لحظات حتى احس ان شيئاً ما قد انفصل عنه وحده مخلوقاً آخرأ يحب التشرد في أزقة العالم، و له أيضاً اسم احمد. ليكون

وهكذا كان احمد يحفر بحثاً عن الذهب بينما كان احمد الثاني ينطلق عبر العالم ليعيش كما يشتهي . دخل الى خمارة وجلس وراء طاولة مزوية ترامت عليها اضواء شاحبة ، و اخذ يحتسي كأساً من النبيذ العتيق ، وتجيء امرأة وتقعّد لصقة و تتناول كأسه و ترفعه الى شفيتها و تقول: " أنا أحب النبيذ و الرجل".

فيقول لها أحمد : « أنا ال أحب الال الذهب » .

فتقول المرأة : « ال تغضب . أنا أيضاً أحب الذهب ". فيقول احمد : " أنا أريد أن أكون الرجل الوحيد الذي يحب الذهب بجنون اما بقية الناس فأريدهم ان يكونوا مجرد

بلهاء ينتظرون بالدة خبزهم وموتهم وساعة نومهم . سأصنع امرأة من ذهب و سأحبها بضراوة ".

وكان أحمد الأول ما زال يحفر ، ويقربه الشيخ عبديو بدمم بكلمات غامضة وحشية اليبقاع ، أما أحمد الآخر الفاق القديم فقد كان في تلك اللحظة يغادر الخمارة غاضباً ، ويمشي على اسمنت رصيف مطل على بحر كبير ، وينصت بذهول الى هدير الموج ، فيتذكر أيام كان سمكة ضئيلة ذات ألوان براقّة ، تغوص في أعماق المياه المظلمة لحظة تسمع صوت شبكة الصياد ترنمي من أعلى مقترية من مكانها ، سمكة شاهدت مولد اول نجمة في الفراغ السود الكثيف.

و قال الشيخ عبديو: "احفر يا احمد.. احفر..سنجد الذهب و سنحيا سعداء".

وكان احمد الثاني يسير آنذاك متأبطاً ذراع صديق يشتم العالم ، و يقول: " هرون الرشيد ملك". فيجيبه أحمد : « وزيره جعفر وزوجته امرأة جميلة اسمها زبيدة "

فيقول الصديق : « اسمك يا موالي مسرور الجالد الذي يقطع الرؤوس بسهولة"

فيقول أحمد بغضب : (أتشمني ؟ هل أنا جالد ؟ . ويستل احمد من جيبه مديّة ويطعن بها صدر صديقه طعنه قاسية فيصرخ الصديق بذعر: " ستقتلي

فيصبح أحمد بينما هو مستمر في طعنه : « سأجعل من جئتك غربالاً ".

فيتمتم الصديق بصوت واهن وهو يتهاوى على الرض : قتلتي .. أنا أخوك الصغير الذي هربت منه طفولته * »

فيرتمي أحمد على الجثة التي فقدت صوتها حتى الألبد ، و ينتحب كمومس معدتها بال خبز. وقال الشيخ عبديو : « احفر يا احمد . وجه الذهب جميل للغاية . هو وحده شمس تضيء القلب المظلم الذي حولته

التعاسة الى ليل ابدى السواد ". وظل أحمد يحفر بحركات سريعة رتيبة بينما شوقه الى الذهب ينمو كقطع من السحب السوداء المتراكضة على

صفحة سماء مضاءة ببقايا من نور أصفر متوهج . وقال أحمد الآخر الفاق لفتاة أبصرها تقف أمام واجهة محل لبيع السطوانات : « جسدك أغنية من لهب ، عشقتها قبل أن أولد".

« فقالت الفتاة بخجل : « كيف تجرؤ على التكلم معي. ابتعد . سيضربك أي أن شاهدك وأنت تحدثني ".

قال أحمد : « ابوك ميت".

قالت الفتاة : " سيضربك أخي". قال أحمد : « أخوك ميت امك ميتة . كل الناس ماتوا . ولم يبق سوانا في العالم . ستعيشين معي امرأة سعيدة لن

« تنجب أطفالاً ".

قالت الفتاة : «أنت أعمى . أين عينك؟ ما زال جميع لناس أحياء ". فاستولى على أحمد يأس مر دفعه الى أن يركض نحوالبحر و

هو يقول لنفسه : سأرجع الى البحر سمكة ضئيلة

جميلة اللون.

و ارتجت أحضان البحر و هي تتلقف جسد أحمد الذي يحب التشرد في أزقة العالم. وفي تلك اللحظة التراب أفعى التفت حول ساق أحمد الآخر الذي كان منهمكاً في الحفر ، فصاح هلع : « يا شيخ عبدي .. لسعتني الفعى . سأموت .

اسرع . احضر الطبيب . ال تهرب . أوه . لقد عرفتك . لقد كنت مختبئاً خلف العوام الكثيرة العدد. انت...»

ولم يكمل أحمد جملته اذ احس بيد تلمس جلد جبينه بحنو ، وسمع صوتاً يقول شيئاً ما ، ففتح عينيه فوجد جسده ملقى سرير في غرفة جدرانها بيض ، ويقربه كان يقف رجل وامرأة يرتديان ثياباً بيضاً ، وكان للرجل عينان رماديتان على

متألفتان خلف نظارة رقيقة الزجاج. قال أحمد بصوت خفيض : « ما الذي اتى بي الى هنا ؟ »

قال الرجل : « أنت بخير . ال تززعج . صدمتك سيارة في أثناء عبورك الشارع .»

فتطلع أحمد الى المرأة بحيرة ، فابتسمت له ابتسامة جذابة منحت وجهها الوسيم فتنة عارمة و قالت : « اطمئن

ستكون بعد أيام قوياً كالحصان .»

فأغمض أحمد عينيه بينما ترامى إلى مسمعه ضجيج المدينة المتسرب من نافذة الغرفة المطلة على الشارع ، وتبددت

العتمة المخية في رأسه ، وتذكر تلك اللحظة التي تكثفت فيها حوادث صغيرة تتابعت في سرعة مخيفة : بوق

سيارة..صرير فرامل.. صدمة قاسية في ظهره، فانكفاً على وجهه مطلقاً صرخة ألم قبل ان يزحف السواد الى عينيه.

وابتسم أحمد بمرارة . اذن لن يصنع امرأة من ذهب ، سيغادر المستشفى بعد أيام قليلة قوياً كالحصان ، وسيرجع الى

أزقة مدينته رجالاً حزيناً بال حبيبة وبال عمل ، وقد تأتى .. مبيت فجرها ، فتجبره على أن يأكل عينيه بشراهة بدلاً من

الخبز المفقود.

